

Любѣзна та мѣ майка, трѣдѣлаа за домостроѣніе-то, ѡпредѣлаа да вѣватъ всѣчки ти покѣщніи нѣща доброчинно.

За тѣ илѣ тѣа сама, илѣ салгѣна-та, всѣкѣи дѣнь рано ѡварска отъ трапѣзи те, отъ ковчѣзи те, отъ столѣбы те, ѣ отъ всѣчки тѣ дрѣгѣи колико то потрѣватъ ѡврѣсканіе.

Пѣслѣ чиннополѣга столѣбы те, сѣдѣлища та полѣга ѡваѣкла-та вѣ сосѣдохранѣтелици ти, илѣ вѣ ковчѣзи те, ѣ нарѣжа гѣ всѣкое на мѣсто-то.

Ѥзъ ѣмамѣ заповѣдъ отъ майка сѣ, да не намацѣмѣ трапѣзи ти, да не смѣщѣвамѣ порѣдока на столѣбы тѣ.

Когѣто прѣче вѣемѣмѣ нѣкой стѣлаз, ѣ сѣдна на негѣ, за дасѣ преговѣра наѣка-та сѣ; катѣ стѣна, пакѣ гѣ полѣгамѣ, на ѡновѣ мѣсто, на коѣ-то ѣ вѣлаз понапрѣдъ: ѣ сѣ тѣмъ спѣсѣвѣ не поврѣжѣвамѣ тѣхно-то доброчиніе.

Никогѣ неѡстѣвамѣ разхѣрѣанни моѣте нѣща тѣка, тѣмо вѣчинно, на моѣ-то сѣдѣлище, но вѣнаги полѣгамѣ всѣко, на ѡпредѣленно-то нѣгово мѣсто.

За тѣ майка ми, вѣдѣща всѣгѣдѣ сѣдѣлище-то мѣ чисто, ѣ нѣща-та ми наредѣнны, моѣтѣствѣва ма отъ дѣши.